

اعلامیه مطبوعاتی

جنایت و قلدری رژیم یهود و شهرک‌نشینانش دامن آموزش را در کرانه باختری و قدس گرفته است، پس امت چه زمانی به حرکت درمی‌آید تا به این وضعیت اسف‌بار پایان دهد؟!

(ترجمه)

سازمان ملل در نیمه نخست سال ۲۰۲۶ م، ۲۲۴ رویداد مرتبط با آموزش را در کرانه باختری ثبت کرده است. این رویدادها بر ۱۵۲ مکتب، بیش از ۲۰ هزار دانش آموز دختر و پسر و ۸۵۹ تن از کارکنان بخش آموزش تأثیر گذاشته است. از میان این حوادث، ۱۲۲ مورد مربوط به محدودیت در دسترسی به مکاتب و ۴۷ مورد مربوط به خشونت شهرک‌نشینان بوده است.

بخش آموزش در کرانه باختری و قدس، با تمام تأسیسات، آموزگاران، دانش آموزان و نصاب درسی اش، از قلدری رژیم یهود و شهرک‌نشینان آن در امان نمانده است. مکاتب دیگر در آن‌جا مکان امنی نیستند و آن حرمت و مصونیتی را که در منشورهای ادعایی حقوق بشر و حقوق کودک بر آن تصریح شده است، ندارند. تجاوزها و حملات تا درون دیوارها و تأسیسات مکاتب گسترش یافته و دانش آموزان و آموزگاران را نیز هدف قرار داده است.

برای نمونه، در «المغیر» در شرق رام‌الله، نیروهای اشغالگر در حالی که دانش آموزان در داخل مکتب حضور داشتند، به سوی مکتب پسرانه المغیر گاز اشک‌آور و بمب‌های صوتی شلیک کردند که در نتیجه آن شماری از دانش آموزان دچار خفگی شدند. در «حواره» در جنوب نابلس نیز ساختمان مکتب متوسطه پسرانه حواره هدف حملات قرار گرفت. در هر یورش به یک قریه، شهر یا اردوگاه، دانش آموزان مکاتب مورد آزار و بدرفتاری قرار می‌گیرند؛ چه این یورش هنگام رفتن آنان به مکتب باشد و چه هنگام بازگشت‌شان.

شاید تصویری که از کودکی کمتر از سیزده ساله منتشر شد، به‌تنهایی بتواند این رنج را خلاصه کند؛ تصویری که نشان می‌دهد او هنگام بازگشت از مکتب، در شهرک «الزاویه» از توابع سلفیت، با دیدن ناگهانی یک موتور نظامی پشت تیر برق پنهان شده است. اما همان تیر برق نیز نتوانست او را از جنایت سربازان اشغالگر نجات دهد؛ آنان او را پیدا کرده و مورد ضرب‌وشتم قرار دادند.

در مناطقی که هدف حملات شهرک‌نشینان قرار می‌گیرند، آسیب نه تنها به دانش آموزان، بلکه به مکاتب و آموزگاران‌شان نیز می‌رسد. مکاتب هدف حمله قرار گرفته، محتویات آن‌ها تخریب و شعارهای نژادپرستانه بر دیوارهای‌شان نوشته می‌شود. حملات حتی به راه‌های منتهی به مکاتب نیز کشیده شده است؛ چنان‌که در حواره، دانش آموزان مکتب متوسطه پسرانه حواره هنگام رفتن به مکتب هدف حمله قرار گرفتند.

از زمان آغاز عملیات گسترده رژیم یهود در شمال کرانه باختری در ماه جنوری سال ۲۰۲۵ م، روند آموزشی در حدود ۱۰۰ مکتب مختل شده است. در اردوگاه‌های جنین، طولکرم و نور شمس، ۱۰ مکتب وابسته به «آنروا» بسته شده که این وضعیت بر بیش از ۴ هزار کودک تأثیر گذاشته است. در همین حال، ده‌ها مکتب در کرانه باختری و قدس با خطر تخریب یا دستور توقف کار روبه‌رو هستند، به‌ویژه در مناطقی که در طبقه «ج» قرار دارند.

افزون بر این، دانش آموزان و آموزگاران در مسیر رسیدن به مکاتب و پوهنتون‌های خود نیز با خطرهای جدی روبه‌رو اند. ایست‌های بازرسی و بسته‌شدن راه‌ها آنان را مجبور می‌کند مسیرهای طولانی‌تری را طی کنند و زمان و خطرهای رسیدن به مراکز آموزشی افزایش می‌یابد.

برای نمونه، در قریه «ام‌الخیر» در مسافر یطا، ۵۱ دانش آموز دختر و پسر پس از بسته‌شدن راه معمول، برای چند روز از رسیدن به مکتب خود محروم شدند. شماری دیگر از دانش آموزان نیز هنگام تلاش برای رسیدن به مکتب با گاز اشک‌آور روبه‌رو شدند؛ در حالی که نگرانی‌ها از ناچارشدن آنان به استفاده از راه‌های جایگزین و خطرناک‌تر افزایش یافته است.

در غور شمالی نیز بسته شدن دو ایست بازرسی «تیاسیر» و «عین شبلی» در سپتامبر گذشته، مانع رسیدن ۱۰۴ معلم زن و مرد به مکاتبشان شد؛ امری که نظم آموزشی را در شش مکتب دولتی و یک کودکستان، با حدود ۱۱۰۰ دانش آموز دختر و پسر، مختل ساخت. در قدس نیز دانش آموزان از عبور از ایست بازرسی «الشیاح» برای رسیدن به مکاتب خود در «السواحره الشرقیة» منع شدند.

در چنین وضعیت فاجعه باری، معلم رسالت خود را در شرایطی بسیار دشوار انجام می دهد؛ شرایطی که بحران معاشات و فشارهای تشکیلات خودگردان نیز بر آن افزوده شده است. بر اساس آمار وزارت معارف و تحصیلات عالی، بیش از ۸۰۰ معلم زن و مرد به شهادت رسیده اند، بیش از ۳۳۰۰ تن دیگر زخمی شده اند و نیروهای اشغالگر از هفتم اکتوبر ۲۰۲۳ تاکنون بیش از ۱۷۰ معلم را بازداشت کرده اند.

رژیم اشغالگر همچنان از آغاز سال تعلیمی، سلسله ای از اقدامات و محدودیت ها را به اجرا گذاشته که نظم روند آموزشی در قدس را مستقیماً هدف قرار می دهد. از جمله، شماری از معلمان کرانه باختری به دلیل تمدید نشدن مجوزهای ورود، از رسیدن به مکاتب خود منع شده اند. دخالت در نصاب درسی تا محتوای خود کتاب های درسی نیز پیش رفته و تلاش می شود نصاب رژیم یهود تحمیل گردد.

افزون بر این، رهبران رژیم یهود، اتحادیه اروپا و امریکا پیوسته از ضرورت تغییر نصاب های درسی در کرانه باختری، قدس و غزه سخن می گویند و تأمین کمک ها و تمویل مالی را به این موضوع پیوند می دهند؛ با این هدف که نسل هایی پرورش یابند که با رژیم غاصب عادی سازی کنند، روحیه جهاد از آنان گرفته شود و افکار و مفاهیم غربی را بپذیرند. این همان چیزی است که امروز آثار آن را در تغییرهای پی درپی نصاب های درسی مشاهده می کنیم.

در برابر این واقعیت فاجعه بار و این جنایت های هولناک، تمام دروغ ها و شعارهای مربوط به حقوق کودکان، به ویژه حق آموزش و فراهم ساختن محیط امن برای آنان، فرو می ریزد و مدعیان این شعارها نیز رسوا می شوند.

در چنین شرایطی، امت اسلامی در برابر تکلیف خود برای یاری و نصرت مردم فلسطین، برداشتن ظلم از دوش آنان و گرفتن حق شان از دشمن خود و دشمن آنان قرار می گیرد؛ همان غاصبانی که مسرای رسول الله صلی الله علیه و سلم و قبله نخست مسلمانان را اشغال کرده اند.

پس چه زمانی خواهیم دید که انبوه ارتش های مسلمانان، با تهلل و تکبر، به سوی سرزمین مبارک به حرکت درمی آیند؟!

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر - بخش زنان